

Een voettocht van drie weken door Nepal

Laat ik als onderdeel van een reis door het Midden Oosten een voettocht van 3 weken in Nepal beschrijven. Te voet is de enige mogelijkheid om je te verplaatsen, want wegen zijn er niet.

Mijn tocht ging door jungle, langs rivieren, over stenige paden, trappetjes en boomstammen tussen besneeuwde bergen, langs welks wanden lammergieren aasden.

Vreemde vogels kom je verder tegen, o.a. in de rivieren bruine waterspreeuwen, twee soorten roodstaarten, rare Kieviten en plevieren; in de jungle racket-tailed drongo, een zwarte spreeuwachtige vogel, waar stukjes veer aan de 20 cm kale schachten van de buitenste staartpenen in de vlucht als reclame-vlaggetjes achteraan wapperen; himalaya jachtekster, van Artis welbekend, en een dwergvalkje, een valk zo groot als een mus, zwart van boven, oranje van onder, met een rechte snorrende vlucht.

Een week lang liep ik door zulk terrein, steeds hoger komend door een nauw dal, op blote voeten door rivieren en soms van steen tot steen springend, onder de hete zon door distelvelden. Daar huisden vele krekels en vlinders, grote en kleine in allerlei kleuren als koraalvisjes. Ik sliep in kleine lemen huisjes op de grond, waar ik ook at: buffelmelk of thee en rijst. Alleen maar rijst drie weken lang, gekookt op een vuurtje door Indiaan-achtige vrouwen. Om zes uur was het donker en voor zevenen sliep ik al tot het licht werd, 's morgens om zes uur.

Dan weer op stap tot ik vertrouwder biotopen naderde: Alp-achtige ruige sparrenbossen met kale loofbomen, bladeren op de grond, hoge bergen en gletsjers er omheen. Hier werd ook de fauna vertrouwder: notenkrakers, Vlaamse gaaien (de Himalaya ondersoort met een licht-bruine kop), vele soorten mezen, o.a. de green-backed tit, die er uitziet als onze koolmees, terwijl deze hier juist wit en grijs is. Himalaya boomkruipers en phylloscopi, o.a. grauwe fitis, bladkoninkje en Pallas boszanger.

In de bomen klommen ook krijsende gibbon-achtige apen, prachtig zilvergrijs met zwarte gezichten en witte kragen. Een troepje groene jachteksters viel een gekuifde arend aan, die er tussen de bomen vandoor ging, terwijl boven het bos om de 8000 m hoge toppen van de Annapurna bergen Himalaya-vale gieren en steenarenden zweefden.

Hier verliet ik het dal en sloeg een nauwe kloof in, niet wetend dat deze 25 km lang zou blijken en dat het pad niet meer gebruikt werd. Al gauw was het dan ook niet meer te vinden in de hoge begroeiing, waar klitten in je haren grepen en zelfs op je blote huid bleven plakken. Bruggen waren weggeslagen en eens bouwde ik er dan ook zelf een van zware stammen, die ik over een paar rotsblokken liet vallen, nadat ik ze eerst gebruikt had om op één van die rotsblokken te klimmen. Andermaal moest ik door de beek, grijs gletsjer water, zodat ik de stenen op de bodem niet kon zien. In het midden kon ik mij nauwelijks staande houden, tot mijn middel in de bruisende stroom. Ik had mijn schoenen maar aangehouden en 's avonds droogde ik ze bij een vuurtje. Het blikje macaroni, dat ik erin gelegd had, plofte uit elkaar, zodat ik de rest van de blikjes maar koud verorberde. 's Nachts stond het ijs op mijn slaapzak, maar erin had ik het vrij warm, gewikkeld in een aluminium deken.

Twee dagen liep ik zonder iemand te zien door deze schaarsverlichte kloof, welks 2000 m hoge wanden elkaar soms raakten. Haast geen vogels, slechts red-headed bullfinches, net een kruising tussen een appelvink en een goudvink: de kop en onderkant als een appelvink, de snavel en het lichaam als een goudvink.

Aan het eind werd de kloof te nauw en te steil en ik ging de bergen in, weer in het zonlicht, maar koud nu boven de boomgrens. Om mij heen overal ijzige, meer dan 8000 m hoge, toppen, o.a. die van de Mount Everest, meer dan 200 km ver, toch helder te zien. Andere vogels hier: roodmus, dwerggors, grijze gors, een soort rotsmus en rufous-breasted hedge-sparrow, een heggemus met rode borst.

Ik kwam in een dorp, Naur, op 4300 m hoogte. Niet in China is het dat de mannen vlechten dragen, maar in Naur. Eskimo-achtige mensen waren het, die in een grote kring om mij heen stonden, steeds maar touw draaiënd aan een klosje of laarzen naaiënd van lappen en lerige zoeltjes. 's Winters trekken ze weg, behalve de oude mannen en kinderen, die drie maanden lang, als er buiten sneeuw ligt, met het vee in de kelders blijven zonder eruit te komen, alsmaar thee drinkend. Vieze thee met vet in plaats van melk. Ik kreeg gelukkig de twee dagen, die ik er bleef, ook yak-melk en yak-vlees. Vreemde knorrende koeien, deze yaks, met gladde ruggen, maar de buik tot de grond behaard. Ze liepen met me mee, toen ik terugging over een pas van 5500 m hoogte, zo de kloof vermijënd.

Een bontgekleurde roodstaart met witte kopkap zag ik, en het mooiste vogeltje van mijn leven: meesachtig, bruin van boven met gouden wenkbrauwstrepen en voorhoofd, paars en brons van onder.

In de pas was het zo koud, dat de beken en watervallen bevroren waren; het water stroomde onder het ijs. Slechts sneeuwduiven zaten er.

Op de terugweg weer door bossen met goudlijster en Oostelijke tortel, ruige met Afrikaantjes begroeide vlaktes, waarin wolnekooievaars en Indische boompepers, en de junglebossen met wilde kippen, bladvogels, baardvogels en ander tropisch spul.

Zo verging het mij op deze tocht, zonder auto's en fietsen, uitlaatgassen en electriciteit; slechts primitief leven in louter natuur !

J.W. de Roever
Kathmandu, 21-11-1970

Huisadres:

J.W. de Roever
Milletstraat 26,
Amsterdam - 1009
Tel. 726265

dR/vDr